

► **‘Die warmte gaat mee naar de nieuwbouw’**

Een laatste blik op het oude Cederhof

Oud-medewerkers en vrijwilligers van Cederhof hebben donderdag afscheid genomen van 'hun' oude gebouw in Kapelle. En wie kan er dan beter de deur dichtdoen dan Adrie Vermerris, de wethouder die het pand in 1977 heeft geopend?

Willem Adriaansens

Kapelle

Een reis terug in de tijd, zo kun je de feestelijke bijeenkomst in het oude Cederhof het beste noemen. Heel veel (voormalige en huidige) vrijwilligers, maar vooral oud-medewerkers, maken van de laatste gelegenheid gebruik om nog even een kijkje te komen nemen.

„We hebben hier de cancan nog gedanst”, zegt Ineke Hengsdijk lachend. De Kapelse is inmiddels bijna acht jaar weg uit Cederhof. Maar herinneringen aan haar 27-jarig dienstverband heeft ze nog genoeg. „We hebben complete musi-

cals opgevoerd voor de bewoners. En ik weet nog dat er een bewoner was met een auto. Die haalde wel eens friet voor ons.”

De ene na de andere anekdote komt voorbij als Hengsdijk samen met haar oud-collega's terugkijkt. Over de reisjes met bewoners, de strenge collega, het vijvertje in de binnentuin, een optreden van Saskia en Serge en uiteraard de kerstversiering.

„De huismeester had de kerstboom op de radiator gezet”, weet Hengsdijk nog. „Eer het kerst was, zat er geen naald meer aan. Dat vonden we zonde, want het is voor de

De mens wil nou eenmaal graag het oude behouden, maar we willen ook het nieuwe hebben

– Adrie Vermerris, oud-wethouder

mensen toch hun huis, hè. We hebben aan toenmalig directeur Eelke de Jong om budget gevraagd voor leuke kerstversiering. Nou, dat hebben we gekregen hoor.”

„Ik heb een zeecontainer vol aan kerstartikelen gevonden in kamertjes”, bevestigt huidig bestuurder Inge van den Boomen het verhaal. „Veertig kerstbomen die al tien jaar niet open zijn geweest.”

Overall door het pand lopen groepjes mensen. Op zoek naar iets herkenbaars uit hun tijd. In het voormalige restaurant kunnen ze kijken naar een presentatie van oude foto's op het scherm of bladeren door de vele fotoboeken. Alles ademt er herinnering.

„Die herinneringen zitten hier bijna overal”, zegt Carolien van Hoepen, terwijl ze de oude linnenkamer inloopt. Haar oude werkplek voor vele jaren. „Maar wat wil je ook als je hier veertig jaar gewerkt hebt.”

Ook voormalig directeur De Jong is present. Bijna dertig jaar zwaaide hij de scepter over Cederhof. „Het was voor zijn tijd een uniek tehuis.

▲ Oud-wethouder Adrie Vermerris (links) opende bijna 49 jaar geleden Cederhof. Nu mag ze het oude gebouw symbolisch sluiten, samen met bestuurder Inge van den Boomen. FOTO JOHAN VAN DER HEIJDEN

Maar ik heb er geen moeite mee dat het weggaat. Het is goed zo.”

Zo zit Adrie Vermerris ook in de wedstrijd. Als wethouder had zij al te maken met de plannen, de bouw en het reilen en zeilen van oud-Cederhof. In 1977 verrichtte zij er de officiële opening. Zo'n slordige 45 jaar later was ze wederom betrokken bij Cederhof, nu in verband met de nieuwbouw en als lid van de cliëntenraad.

„Toen we Cederhof openden, stonden we in Zuid-Nederland bekend als het mooiste bejaardenhuis, met een prachtige binnentuin”, blikt de oud-wethouder terug. „Daar kwamen mensen uit het hele land naartoe om te kijken hoe

we dat gedaan hadden en hoe we daarmee omgingen.”

Gemengde gevoelens

Vermerris begrijpt echter heel goed dat het voor sommigen best lastig is om dit allemaal te zien verdwijnen. Ze herkent de gemengde gevoelens: „De mens wil nou eenmaal graag het oude behouden, maar we willen ook het nieuwe hebben.”

Toch is ze blij met de ontwikkelingen: „Ik heb dit altijd een gebouw met uitstraling gevonden, met warmte. Maar die warmte wordt natuurlijk wel door de mensen gemaakt. En die warmte gaat nu met de medewerkers mee naar de nieuwbouw.”